Lietas arhīva Nr. A42-00093-19/23
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0129.A420230617.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2019.gada 29.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pārstāvim /pers. D/, zvērinātam advokātam advokāts un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikuma daļā par Valsts ieņēmumu dienesta 2017.gada 3.maija lēmuma Nr.30.1-22.7/2537 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvalde veica pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „/Nosaukums A/" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk arī – PVN) auditu par 2015.gada janvāri – 2016.gada martu, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par 2015.gadu (turpmāk – pārbaude).

Pārbaudē secināts, ka pieteicējas 2015.gada 13. un 14.aprīļa rēķini (invoice) Nr.RZT 102-15/1 un Nr.RZT 102-15/2 par transportlīdzekļa piegādi OÜ /Nosaukums B/, kā arī 2016.gada 22.februāra rēķins Nr.RZT 147-16 par transportlīdzekļa piegādi UAB /Nosaukums C/ nav atzīstami par nodokļa rēķiniem, atbilstoši kuriem darījumiem piemērojama PVN 0 % likme par piegādi Eiropas Savienības dalībvalsts uzņēmumam. Pamatojoties uz Pievienotās vērtības nodokļa likuma 43.panta ceturto daļu, pārvalde pieteicējai deklarēto pēc standartlikmes (21 %) aprēķināto PVN palielināja par 11 445 *euro*.

Ar pārvaldes Juridisko personu piektās audita daļas vadītājas 2017.gada 9.februāra lēmumu Nr.30.2-23.22/6553 (turpmāk – sākotnējais lēmums) un 2017.gada 13.februāra lēmumu Nr.30.2- 23.22/7206 par labojumu sākotnējā lēmumā, pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 6809,49 *euro*, soda nauda 2042,85 *euro* un nokavējuma nauda 1166,89 *euro*, kā arī samazināts deklarētais no budžeta atmaksājamais PVN par 4635,51 *euro* un aprēķināta soda nauda 1390,65 *euro*. Kā arī apstiprināts pieteicējas deklarētais pārmaksātais PVN par 2015.gada janvāri 11,50 *euro* apmērā un par 2016.gada martu – 1548,09 *euro* apmērā.

Vienlaikus pieteicējai pēc pārbaudes uzliktajai soda naudai nav nepiemēroti likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumi, jo tā nav savlaicīgi veikusi maksājumus budžetā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja dienesta ģenerāldirektorei.

Ar dienesta ģenerāldirektores 2017.gada 3.maija lēmumu Nr.30.1-22.7/2537 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Dienests nepamatoti atstājis bez ievērības Igaunijas valsts iestādes e-pasta izdruku par transportlīdzekļu reģistrācijas kārtību, kura pierāda, ka transportlīdzekli Igaunijā varēja reģistrēt tikai fiziski to uzrādot, kas savukārt pierāda, ka transportlīdzeklis atradās Igaunijā. Līdz ar to nav būtiskas nozīmes, kas, kad un kā konkrēti transportlīdzekli transportēja uz Igauniju reģistrēšanai (lietā nepieciešams konstatēt tikai būtiskos, nevis visus apstākļus). Tātad lietā konstatēts, ka transportlīdzeklis bija Latvijā, pēc tam – Igaunijā, kur tas tika reģistrēts Igaunijas valsts transportlīdzekļu reģistrā, un tad atkal – Latvijā, kur vēlreiz tika reģistrēts Ceļu satiksmes drošības direkcijā (turpmāk – CSDD). Arī CSDD transportlīdzekļa reģistrēšana nav iespējama bez tā fiziskas uzrādīšanas. Tāpat pieteicēja nav atbildīga par konkrētā transportlīdzekļa transportēšanu, par to atbildēja pircējs – OÜ /Nosaukums B/.

[2.2] Pieteicēja jau pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas iesniedza CSDD izziņu, kurā izskaidrota dienesta pārvaldes argumentu nepareizība par transportlīdzekļa noņemšanu no uzskaites izvešanai ārpus Latvijas un uzlikšanu uzskaitē Latvijā vienā un tajā pašā dienā, bet jau pēc tam, kad transportlīdzeklis no Igaunijas bija nonācis atpakaļ Latvijā. No CSDD izziņā sniegtās informācijas izriet, ka minētā situācija izveidojusies, jo transportlīdzekļa izvešanai uz Igauniju iepriekš nebija korekti veikta reģistrēšanas procedūra, bet Latvijā atkal šo transportlīdzekli CSDD varēja reģistrēt tikai pēc iepriekšējās – izvešanas procedūras – pareizas noformēšanas.

Dienestam, uzskatot, ka noņemšanas no uzskaites procedūra ir simulatīva vai bijusi noslēgta prettiesiska vienošanās, bija jāvēršas CSDD informācijas noskaidrošanai un pārbaudes veikšanai. Tomēr, neiegūstot CSDD skaidrojumu par izziņu un pieteicējas paskaidrojumiem par izziņu, dienests subjektīvi formulējis CSDD viedokli.

Pieteicējas amatpersona /pers. D/ pieļauj iespēju, ka SIA „/Nosaukums D/" vārdā parakstīja dokumentus transportlīdzekļa reģistrēšanai, taču nekāda slēpta vienošanos starp pieteicēju un SIA „/Nosaukums D/" nav bijusi. Minētais vērtējams kopsakarā ar CSDD izziņā norādīto. /pers. D/ SIA „/Nosaukums D/" vārdā nav slēdzis un parakstījis pirkšanas darījumu apliecinošus dokumentus par strīda transportlīdzekli.

[2.3] Pieteicējai ir šaubas, vai „Transporta līdzekļu un konteineru automātiskās identifikācijas sistēma" (turpmāk – TLKAIS) bija darba kārtībā brīdī, kad strīda transportlīdzeklis šķērsoja Latvijas – Igaunijas robežu. Ņemot vērā minēto, pieteicēja lūdza sniegt tai informāciju par TLKAIS, tās darbību un personām, kuras strādā ar šo sistēmu. Dienesta pārvalde minēto lūgumu atstāja bez ievērības. Tā vietā norāda, ka atsaukšanās uz TLKAIS datiem ir tikai informatīva rakstura, bet netiek uzskatīts par pierādījumu pretēji pārsūdzētajā lēmumā norādītajam.

TLKAIS informācija ir izslēdzama no konkrētās lietas pierādījumu kopuma.

[2.4] Dienests ir nepareizi tulkojis Igaunijas nodokļu administrācijas vēstuli par pieteicējas deklarēto transportlīdzekļa pircēju – OU /Nosaukums B/. Igaunijas nodokļu administrācija faktus par OŪ /Nosaukums B/ ir konstatējusi uz pārbaudes, nevis konkrētā darījuma slēgšanas brīdi. Pieteicējai nevarēja būt zināma Igaunijas nodokļu administrācijas rīcībā esošā informācija par OŪ /Nosaukums B/, kā arī nebija pamata apšaubīt darījuma partnera godprātību. Pieteicējas pienākums bija pārliecināties vai uzņēmums ir reģistrēts un vai ir iespējams noslēgt likumīgu darījumu, kas tika izdarīts.

Attiecībā uz /pers. J/ (OŪ /Nosaukums B/ direktors) sniegtās informācijas pretrunīgumu pieteicēja norāda, ka dienestam bija pienākums vērst /pers. J/ uzmanību uz tām un pieprasīt tās izskaidrot, kas nav konstatējams. Līdz ar to /pers. J/ paskaidrojums ir tulkojams kopsakarībā ar visiem pierādījumiem. Tāpat attiecībā uz /pers. J/ un SIA /Nosaukums D/ sniegto paskaidrojumu par strīdus transportlīdzekļa nogādāšanu Latvijā pretrunīgumu, dienests nav pieprasījis papildus paskaidrojumus.

Turklāt nav atsauces uz konkrētu pierādījumu, kas apliecinātu, ka /pers. J/ nav attiecīgas kategorijas autovadītāja apliecības.

Pieteicēja norāda, ka tai nav piemērojama atbildība par darījumu partneru iespējami negodprātīgo rīcību, izdarītiem pārkāpumiem;

[2.5] Dienests nepamatoti bez vērtējuma atstājis pieteicējas skaidrojumus par darījuma summām. Pieteicēja izskaidroja, kāpēc transportlīdzekļa iegāde no SIA /Nosaukums E/ veikta par attiecīgu summu un kāpēc šis transportlīdzeklis pārdots tieši Igaunijas uzņēmumam par noteiktu summu, nevis SIA /Nosaukums D/, kā tas būtu pareizi dienesta pārvaldes ieskatā.

/pers. D/ kā vienīgais SIA „/Nosaukums A/" īpašnieks un amatpersona, izskaidrojis savu mantisko interesi transportlīdzekli pārdot tam, kurš maksā augstāko cenu par preci neatkarīgi no tā, ko pircējs plāno ar preci darīt pēc tam. Turklāt jau pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas pieteicēja norādīja, ka pārvalde nav pieprasījusi paskaidrojumus par transportlīdzekli ne SIA /Nosaukums E/, ne attiecīgajai līzinga kompānijai, izmantojot tikai savu subjektīvo interpretāciju par faktiem, kas attiecināmi uz šiem uzņēmumiem.

Pieteicēja norāda, ka nav veicis darījumu ar SIA /Nosaukums D/, līdz ar to nav pamata darījumu vērtēt kā tādu, kas noticis starp saistītiem uzņēmumiem;

[2.6] Dienests nav vērtējis arī pieteicējas argumentus par tirdzniecības vietas reģistrēšanas kārtības neievērošanu. Tirdzniecības vietas apšaubīšana notikusi tikai formālu iemeslu dēļ. Dienests nonāk pretrunā pats saviem argumentiem, norādot, ka attiecīgās adreses ir zināmas kā tādas, kuras reģistrējis pats pieteicējs, bet tajā pašā laikā darījumu veikšanu šajās adresēs apšaubot.

[2.7] /pers. D/ tikai no dienesta uzzinājis, ka /pers. K/ (SIA „/Nosaukums D/" amatpersona) CSDD izņēmis vienas dienas atļauju piedalīties ceļu satiksmē ar strīdus transportlīdzekli, lai nokļūtu līdz tehniskās apskates vietai. No CSDD sniegtās informācijas izriet, ja atļaujas pieprasītājs ziņas par transportlīdzekļa tehnisko stāvokli neapliecina tā, kā to prasa CSDD, tad vienas dienas atļauja netiek izsniegta. Līdz ar to no CSDD atbildes attiecīgi arī izriet, ka šāda atļauja ir izņemama arī bez jebkādas vienošanās starp transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju un personu, kura šo atļauju pieprasa. Ar minēto tiek pierādīts, ka /pers. D/ nav nekādas vienošanās ar SIA „/Nosaukums D/" vai kādu citu personu par šī transportlīdzekļa pārdošanu Latvijā. Pieteicēja norāda, ka /pers. K/ nebija zināms automašīnas tehniskais stāvoklis. Tāpat dienests līdz pat pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai /pers. K/ nelūdza sniegt paskaidrojumu par minēto, līdz ar to /pers. K/ darbības neuzskatīja par būtiskām. Tādējādi dienesta interpretācija par /pers. K/ rīcību, pretrunām citu personu paskaidrojumos, kuros minēts /pers. K/, kā arī /pers. D/ un /pers. K/ saistību ir tikai tās subjektīvie un nepamatotie pieņēmumi.

[2.8] Attiecībā uz puspiekabes *Kaessbohrer*Maxima (turpmāk – puspiekabe) pārdošanu Lietuvas uzņēmumam UAB /Nosaukums C/, pieteicēja norāda, ka ir pagājis zināms laiks un šoferiem nav iespējams atcerēties informāciju pilnībā. Pārvalde nav pieprasījusi paskaidrojumu no autovadītāja /pers. L/.

Puspiekabe 2016.gada 1.martā ir nogādāta Lietuvā un šajā dienā arī par to ir saņemta samaksa, ko apstiprina preces pārdevējs, pircējs un transportētājs. Pārvalde nav pieprasījusi SIA „/Nosaukums T/" un Lietuvas uzņēmumam paskaidrot pretrunīgo informāciju par puspiekabes transportēšanu šajā dienā (vai tas noticis no rīta, dienā vai vakarā).

Pārvadātāja – SIA "/Nosaukums T/" grāmatvedes /pers. M/ paskaidrojumā norādītais, ka Lietuvas kompānija nav līdz noteiktajam laikam samaksājusi par preces transportēšanu, nav vērtējama kā simulatīva darījuma pazīme, jo minētais nav pierādīts. Pakalpojums ir reāli sniegts un to apliecina visas darījuma puses.

[2.9] Adrese /adrese/ Latvijā ir tikai Rīgā. Turklāt preces iekraušanu Rīgā apliecina visas darījuma puses. Atsaukšanās uz Google maps attēliem un informāciju ir nekorekta, jo šajās interneta vietnēs ievietotā informācija nav precīza. Preces izkraušanas pieļaujamību konkrētā adresē nosaka citi kritēriji, kurus dienests nav vērtējis.

SIA „/Nosaukums N/" (uzņēmums, kas noformēja strīda puspiekabes tālāko iegādi no SIA „/Nosaukums A/" noformētā pircēja UAB /Nosaukums C/) darījumi nav deklarēti un tā nevar ietekmēt cita uzņēmuma darījumu kļūdainu deklarēšanu. Pieteicējs nevar izslēgt, ka SIA „/Nosaukums N/" puspiekabi izvēlējās iegādāties ar Lietuvas kompānijas starpniecību, taču pieteicējam par to nebija zināms. Turklāt nav izslēgta iespējamība, ka puspiekabes pircēji tiešām publiski pieejamajā informatīvajā telpā varēja iegūt informāciju par pieteicējas pārdošanā izlikto preci un tāpēc puspiekabes iegādi vēlējās veikt, vienojoties ar Lietuvas kompāniju.

Pārsūdzētajā lēmumā nav informācijas par to, kādu reklāmu, kā arī kurā konkrēti publiski pieejamajā informatīvajā avotā un cik ilgi bija ievietojusi SIA „/Nosaukums N/".

Puspiekabes nogādāšanu Lietuvā apstiprina visas darījuma puses, ieskaitot šoferi.

Pieteicēja norāda, ka par viņas, Lietuvas uzņēmuma UAB /Nosaukums C/ un SIA „/Nosaukums N/" slēptu vienošanos neliecina arī tas, ka savstarpējie norēķini starp Lietuvas uzņēmumu UAB /Nosaukums C/ un pieteicēju, kā arī starp SIA „/Nosaukums N/" un UAB /Nosaukums C/ ir veikti vienā dienā.

[2.10] Pārsūdzētajā lēmumā pieteicējas argumenti un pierādījumi nav vērtēti, kā arī nav norādes, kāpēc vieni pierādījumi tiek uzskatīti būtiskāki attiecībā pret citiem.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts dienesta paskaidrojums par pieteikumu. Dienests pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, papildus paskaidrojot turpmāk minēto.

[3.1] Pieteicēja, OŪ /Nosaukums B/ un SIA „/Nosaukums D/ zināja par to, kādā darījumā un ar kādu nolūku iesaistās darījumu ķēdē (par to liecina faktu kopums) un ir kvalificējamas kā saistītas personas likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 18.punkta „g" apakšpunkta izpratnē, kas savstarpēji noslēgušas slēptu vienošanos, lai, noformējot mākslīgu darījumu ķēdi starp pieteicēju – OŪ /Nosaukums B/ – SIA /Nosaukums D/, nepamatoti piemērotu PVN 0 % likmi preces piegādei, kas faktiski veikta starp diviem saistītiem Latvijas uzņēmumiem.

[3.2] Starp pieteicēju, UAB /Nosaukums C/, SIA /Nosaukums N/ un SIA „/Nosaukums M/" secīgi noformētā strīda transportlīdzekļa

atsavināšana līdz šā transportlīdzekļa noformēšanai gala patērētājam – SIA „???", liecina, ka jau sākotnēji bija zināms, ka darījumu ķēdes ietvaros transportlīdzeklis tiks realizēts Latvijas gala patērētājam SIA „???".

[3.3] Dienesta rīcībā esošajai TLKAIS informācijai par strīda puspiekabes un transportlīdzekļa robežšķērsošanas fakta neesību nav izšķirošas nozīmes, jo iegūtā informācija tikai papildus norāda uz transportlīdzekļu pārvietošanas neizsekojamību.

Ievērojot minēto, kā arī noskaidrojot strīdus darījumu saturu un būtību, dienests uzskata, ka lietā ir pierādīts, ka strīdus darījumiem ir mākslīgs raksturs un esošo pierādījumu kopums ļauj pamatoti secināt par pieteicējas apzinātu rīcību, kas vērsta uz dokumentu noformēšanu par faktiski neesošiem darījumiem, lai gūtu fiskālās priekšrocības.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.
Atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā minēto.

[5] Tiesas sēdē liecību sniedza /pers. J/ (OÜ /Nosaukums B/ amatpersona), /pers. K/ (SIA /Nosaukums D/ valdes loceklis, strīdus darījuma brīdī SIA /Nosaukums D/ darbinieks), /pers. N/ (SIA /Nosaukums D/ valdes priekšsēdētājs) un /pers. L/ (SIA /Nosaukums J/ darbinieks).

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi administratīvās lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[7] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 43.panta ceturtā daļa noteic, ka nodokļa 0 % likmi piemēro preču piegādei Eiropas Savienības teritorijā, ja tiek izpildīti abi šie nosacījumi: 1) preču transporta pavaddokumentos un nodokļa rēķinā norādītais preču saņēmējs ir uzrādījis preču piegādātājam darījuma brīdī derīgu citas dalībvalsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru; 2) preces ir nosūtītas vai transportētas no iekšzemes uz galamērķi citā dalībvalstī, un to apliecina preču piegādātāja rīcībā esošie preču transporta pavaddokumenti.

Saskaņā ar Eiropas Savienības tiesas pastāvīgo judikatūru, lai varētu pretendēt uz nodokļa atbrīvojumu, vienlaikus ir jāizpildās šādiem priekšnoteikumiem: 1) tiesības uz preci rīkoties kā īpašniekam ir nodotas pircējam; 2) pārdevējs pierāda, ka preces ir nosūtītas vai transportētas uz citu dalībvalsti un ka pēc šīs nosūtīšanas vai transportēšanas prece faktiski ir izvesta no piegādes dalībvalsts teritorijas (*Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 6.septembra sprieduma lietā Mecsek-Gabona Kft, C-273/11, ECLI:EU:C:2012:547, 31.punkts*).

Atbilstoši minētās normas tiešajam tekstam un Eiropas Savienības Tiesas praksei apliekamajai personai, kura vēlas piemērot pievienotās vērtības nodokļa 0 % likmi, ir jāpierāda, ka prece faktiski nosūtīta vai transportēta no iekšzemes uz galapunktu citā dalībvalstī.

Pievienotās vērtības nodokļa neitralitātes princips ir saistīts ar prasību, lai tiesības to atskaitīt tiktu piešķirtas, ja ir ievērotas materiāltiesiskās prasības, pat ja nodokļu maksātāji nav ievērojuši dažas formālas prasības. Taču tas var būt citādi, ja attaisnojuma dokumentiem ir tādi trūkumi, kas neļauj gūt drošu pierādījumu, ka ir ievērotas materiāltiesiskas prasības (*Eiropas Savienības Tiesas 2016.gada 28.jūlija sprieduma Giuseppe Astone lietā Nr. C-332/15, ECLI:EU:C:2016:614, 45., 46.punkts*).

Ja preču piegāde Eiropas Savienībā nav notikusi, tad tālāk ir jānoskaidro, vai pieteicēja zināja, vai tai vajadzēja zināt par šādu situāciju, kas galu galā nepieļauj piemērot pievienotās vērtības nodokļa 0 % likmi šādam darījumam. Šī vērtējuma ietvaros ir jāņem vērā, vai pieteicēja ir veikusi visus pasākumus, ko no tās saprātīgi var prasīt, lai pārliecinātos, ka, veikdama darījumus, pieteicēja nepiedalās krāpšanā nodokļu jomā, tajā pašā laikā paturot prātā, ka dienests nedrīkst noteikt nodokļu maksātājam veikt sarežģītas un padziļinātas pārbaudes, kas jau ir dienesta kompetencē (*Eiropas Savienības Tiesas 2017.gada 19.oktobra sprieduma SC Paper Consult SRL lietā Nr. C-101/16, ECLI:EU:C:2017:775, 50. un 51.punkts; 2012.gada 6.septembra sprieduma Mecsek-Gabona Kft lietā Nr. C-273/11, ECLI:EU:C:2012:547, 48. un 53.punkts*).

Turklāt dienestam ir gan tiesības, gan arī pienākums pārliecināties par to, vai attaisnojuma dokumenti satur patiesu informāciju, vai nodokļu deklarācijas ir pareizas un vai valstij ir samaksāti likumos paredzētie nodokļi. Šādas pārbaudes ietvaros nav izslēgta iespēja, ka dienests iegūst tādus pierādījumus, kas liek apšaubīt darījumu attaisnojuma dokumentos norādītās informācijas patiesumu. Arī nodokļa 0 % likmes piemērošanas priekšnoteikumu pārbaude nav veicama formāli, bet ir jāpārliecinās, ka piegādātājs ir rīkojies labā ticībā, ar pienācīgu rūpību un nav iesaistījies nodokļa sistēmas krāpnieciskā vai citādi ļaunprātīgā izmantošanā.

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta noteikumiem grāmatvedības attaisnojuma dokumentam jāatbilst faktiski notikušam darījumam un jāsniedz patiesa, salīdzināma, savlaicīga, nozīmīga, saprotama un pilnīga informācija par darījuma apstākļiem.

Pieteicēja 2015.gada aprīlī atbilstoši 2015.gada 13. un 14.aprīļa rēķiniem (invoice) Nr.RZT 102-15/1 un Nr.RZT 102-15/2 deklarēja transportlīdzekļa /numurs/, VIN /numurs/(turpmāk – transportlīdzeklis) piegādi Igaunijā reģistrētam uzņēmumam OÜ /Nosaukums B/ kopsummā par 35 000 *euro* (15 000 *euro* + 20 000 *euro*), piemērojot PVN 0 procentu likmi *(lietas 3.sējuma 40., 41.lapa)*.

2016.gada februārī pieteicēja atbilstoši 2016.gada 22.februāra rēķinam Nr.RZT 147-16 deklarēja puspiekabes piegādi Lietuvā reģistrētam uzņēmumam UAB /Nosaukums C/ par 19 500 *euro*, piemērojot PVN 0 procentu likmi *(lietas 1.sējuma 234.lapa)*.

Dienests pārsūdzētajā lēmumā norāda, ka pieteicēja ir deklarējusi mākslīgus transportlīdzekļu piegādes darījumus Igaunijā un Lietuvā reģistrētiem uzņēmumiem OÜ /Nosaukums B/ un UAB /Nosaukums C/, līdz ar to nepamatoti piemērojusi PVN 0 % likmi.

[8] No lietas materiāliem izriet, ka saskaņā ar 2015.gada 13. un 14.aprīlī izrakstītiem rēķiniem pieteicēja transportlīdzekli piegādā Igaunijā reģistrētam uzņēmumam OÜ /Nosaukums B/, OÜ /Nosaukums B/ atbilstoši 2015.gada 24.aprīļa rēķinam (invoice) Nr.117/2015 piegādā transportlīdzekli Latvijas uzņēmumam SIA /Nosaukums D/ *(lietas 3.sējuma 19.lapa)*.

Transportlīdzekļu tirdzniecību, tostarp transportlīdzekļa pārdošanu Igaunijā reģistrētam uzņēmumam OÜ /Nosaukums B/, vairākos rakstveida paskaidrojumos dienestam ir apliecinājis pieteicējas valdes loceklis /pers. D/.

2016.gada 5.janvārī pieteicējas valdes priekšsēdētājs /pers. D/ dienestam norāda, ka no SIA /Nosaukums E/ iegādāto transportlīdzekli pārdeva tālāk uz Igauniju OÜ /Nosaukums B/. 2015.gada 13.aprīlī pieteicēja OÜ /Nosaukums B/ izrakstīja rēķinu *(lietas 1.sējuma 146.lapa)*.

2016.gada 25.janvārī /pers. D/ dienestam paskaidro, ka starp SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums E/ ir bijis tikai viens darījums, tika veikta mutiska vienošanās par transportlīdzekļa iegādāšanos. Dokumentu parakstīšana notika preces saņemšanas vietā /adrese/, pieteicējas birojā. Piegādi veica SIA /Nosaukums E/. /pers. D/ personīgi pazīst SIA /Nosaukums E/ vadītāju /pers. T/ *(lietas 1.sējuma 146.lapa)*.

2016.gada 12.septembrī /pers. D/ norāda, ka SIA /Nosaukums A/ neveic preču piegādi, uzņēmums pārdod automašīnas. Automašīnu transportēšanu nodrošina klients, kas iegādājas automašīnu. Automašīnām, kas brauc savā gaitā un kuras tiek pārdotas uz Eiropas Savienības vai NVS

valstīm, tiek izrakstīts rēķins ar PVN 0% likmi, rēķinu paraksta abas puses, papildus tiek izrakstīts pieņemšanas-nodošanas akts (piegādes apliecinājums). Automašīnām, kas tiek pārvietotas kā krava (vestas uz treilera), tiek rakstīta starptautiskā kravas pavadzīme CMR *(lietas 1.sējuma 141.lapa)*.

Transportlīdzekļa iegādi no pieteicējas dienestam ir apliecinājis OÜ /Nosaukums B/ valdes priekšsēdētājs /pers. J/, 2016.gada 20.decembrī apstiprinot, ka 2015.gada aprīlī OÜ /Nosaukums B/ no pieteicējas iegādājusies transportlīdzekli. Pats vadījis transportlīdzekli no Latvijas uz Igauniju. Iegādes brīdī pircējs nebija zināms. Pats transportējis transportlīdzekli no Igaunijas uz Latviju 2015.gada 29.aprīlī. Samaksa par transportlīdzekli saņemta 2015.gada 5.maijā *(lietas 2.sējuma 49.lapa)*.

Arī tiesas sēdē /pers. J/ apliecināja transportlīdzekļa iegādi no pieteicējas *(lietas 3.sējuma 90.-92.lapa)*.

Transportlīdzekļa iegādi no OÜ /Nosaukums B/ dienestam ir apliecinājis SIA /Nosaukums D/ valdes priekšsēdētājs /pers. N/, ka transportlīdzekļa pārdevēju atraduši reklāmas sludinājumos. Par transportlīdzekļa pirkšanu vienojušies ar /pers. J/. Rēķins par iegādi tika noformēts 2015.gada 24.aprīlī. Transportlīdzeklis tika pārvietots pašgaitā, un to vadīja SIA /Nosaukums D/ darbinieks /pers. K/. Samaksa pārdevējam tika veikta 2015.gada 5.maijā *(lietas 1.sējuma 255.lapa)*.

Transportlīdzekļa iegādi no OÜ /Nosaukums B/ tiesas sēdē apliecināja SIA /Nosaukums D/ darbinieks /pers. K/ *(lietas 3.sējuma 92.-93.lapa)*.

[9] Atbilstoši CSDD sniegtajai informācijai, pēc tiesas lūguma veikts pieprasījums Igaunijas Ceļu administrācijas transportlīdzekļu reģistrācijas departamentam, kurš apstiprinājis, ka transportlīdzekļa reģistrācija 2015.gada 13.aprīlī Igaunijā ir veikta atbilstoši nacionālajos normatīvajos dokumentos noteiktajai kārtībai un transportlīdzeklis ir bijis uzrādīts departamenta darbiniekiem agregātu numuru salīdzināšanai *(lietas 3.sējuma 79.lapa)*.

Tiesai nav arī šaubas, ka transportlīdzeklis ir bijis pieteicējas rīcībā *(lietas 3.sējuma 107.-112.lapa)*. Taču, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa neatrod apliecinājumu tam, ka transportlīdzeklis uz Igauniju būtu piegādāts atbilstoši 2015.gada 13. un 14.aprīlī izrakstītiem rēķiniem *(lietas 3.sējuma 15., 16.lapa)*.

Saskaņā ar CSDD datubāzes informāciju transportlīdzeklis 2015.gada 17.februārī tiek reģistrēts kā pieteicējas īpašumā esošs, pamatojoties uz SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums E/ 2015.gada 16.februāra pieņemšanas - nodošanas aktu, vienlaikus tas tiek noņemts no uzskaites, atsavināšanai Latvijā *(lietas 1.sējuma 257.-259.lapa)*.

Veicot reģistrāciju, transportlīdzeklis CSDD netiek uzrādīts, pieteicējas pārstāvis datu atbilstību un atteikšanos no agregātu numuru salīdzināšanas ir apliecinājis ar parakstu iesniegumā *(lietas 3.sējuma 79.lapa)*.

2015.gada 17.februārī, noņemot no uzskaites atsavināšanai Latvijā, CSDD veicis atzīmi, ka atļauts piedalīties satiksmē 30 dienas *(lietas 3.sējuma 20.lapa)*. Tātad pēc 2015.gada 19.marta transportlīdzeklis ceļu satiksmē piedalīties nevarēja.

Ministru kabineta 2004.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.466 „Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem" 3.punkts noteic, ka datumu, līdz kuram transportlīdzeklim atļauts piedalīties ceļu satiksmē, nosaka datorprogramma, ievērojot Ceļu satiksmes likuma 16.panta nosacījumus, un to norāda tehniskās apskates uzlīmē, tehniskās apskates protokolā, tehniskās kontroles uz ceļiem protokolā un vienas dienas atļaujā.

Atbilstoši CSSD informācijai 2015.gadā transportlīdzekļa tehniskā apskate (TA protokols /numurs/) bija derīga līdz 2015.gada 31.martam, tehniskā apskate izieta 2015.gada 30.aprīlī (TA protokols /numurs/) *(lietas 2.sējuma 50.lapa)*.

Tātad pēc 2015.gada 31.marta transportlīdzeklis ceļu satiksmē piedalīties nevarēja. Minēto apliecina arī tas, ka 2015.gada 10.aprīlī transportlīdzeklim formēta elektroniskā vienas dienas atļauja tiesībām pārvietoties no /adrese/ līdz tuvākajai tehniskās apskates stacijai *(lietas 2.sējuma 51.lapa)*. Atļauju pieprasījis /pers. K/, SIA /Nosaukums D/ darbinieks, pieteicējas valdes priekšsēdētāja /pers. D/ tēvs.

Vienas dienas atļaujas pieprasīšanu transportlīdzeklim /pers. K/ tiesas sēdē nenoliedza. Liecināja, ka bijusi doma nopirkt transportlīdzekli un dzīt uz tehniskās apskates vietu, bet nebija iespēja aizdzīt automašīnu uz pārbaudi *(lietas 3.sējuma 92.lapa)*.

No minētā izriet, ka vēl pirms 2015.gada 13.aprīļa, kad pieteicēja izraksta rēķinu Igaunijas uzņēmumam, SIA /Nosaukums D/ bija informācija par pieteicējas rīcībā esošo transportlīdzekli un vēlme to iegādāties. To, ka SIA /Nosaukums D/ ir apsvērusi transportlīdzekļa iegādi, apliecina arī /pers. K/ sacītais, ka nav bijuši gatavi tādam pirkumam, bet, kad izdomājuši pirkt, pieteicējai vairs tās automašīnas nav bijis *(lietas 3.sējuma 92.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa nepiešķir ticamību pieteicējas valdes priekšsēdētāja /pers. D/ tiesas sēdē teiktajam, ka par SIA /Nosaukums D/ transportlīdzekļa iegādes faktu no OÜ /Nosaukums B/ uzzinājis tikai 2015.gada 24.aprīlī, saņemot zvanu no tēva par transportlīdzekļa reģistrācijas problēmām CSDD.

Liegums transportlīdzeklim pēc 2015.gada 31.marta piedalīties satiksmē atspēko /pers. D/ skaidroto un /pers. J/ liecināto, ka transportlīdzeklis pašgaitā /pers. J/ vadīts transportēts uz Igauniju pēc rēķina izrakstīšanas 2015.gada 13.aprīlī.

2015.gada 24.aprīlī CSDD transportlīdzeklis tiek reģistrēts kā noņemts no uzskaites izvešanai no Latvijas un tiek reģistrēts kā SIA /Nosaukums D/ īpašumā esošs, uzrādīta transportlīdzeklim Igaunijā 2015.gada 13.aprīlī izsniegta reģistrācijas apliecība Nr./numurs/, saskaņā ar kuru transportlīdzekļa īpašnieks Igaunijā reģistrēts OÜ /Nosaukums B/, lietotājs - /pers. J/ *(lietas 1.sējuma 259., 3.sējuma 17., 18.lapa, 23., 24.lapa)*.

2015.gada 24.aprīlī, reģistrējot transportlīdzekli uz SIA /Nosaukums D/ vārda, visas formalitātes CSDD kārto /pers. D/ jau kā SIA /Nosaukums D/ valdes priekšsēdētājs *(lietas 1.sējuma 261.lapa)*.

Veicot reģistrāciju uz SIA /Nosaukums D/ vārda, transportlīdzeklis CSDD netiek uzrādīts *(lietas 1.sējuma 260.lapa)*.

[10] Pieteicējas darījuma ar Igaunijas uzņēmumu OÜ /Nosaukums B/ un OÜ /Nosaukums B/ darījuma ar SIA /Nosaukums D/ simulatīvo raksturu apliecina arī tādas pretrunas kā /pers. D/ 2017.gada 5.janvāra paskaidrojumā norādītais, ka par transportlīdzekli Igaunijas uzņēmumam pieteicēja ir izrakstījusi tikai vienu rēķinu – 2015.gada 13.aprīlī *(lietas 1.sējuma 146.lapa)*.

Ne audita laikā dienestā, ne lietas izskatīšanas laikā tiesā nav rasta atbilde uz jautājumu, kāpēc pieteicējas 2015.gada 13. un 14.aprīlī izrakstītajos rēķinos kā transportlīdzekļa piegādes datums OÜ /Nosaukums B/ tiek norādīts 20.aprīlis, ja jau 13.aprīlī transportlīdzeklis Igaunijā reģistrēts uz OÜ /Nosaukums B/ vārda.

Transportlīdzekļa iegādi no OÜ /Nosaukums B/ dienestam SIA /Nosaukums D/ vārdā rakstveidā apliecināja valdes priekšsēdētājs /pers. N/ *(lietas 1.sējuma 255.lapa)*. Tiesas sēdē /pers. N/ liecināja, ka nav ņēmis dalību transportlīdzekļa iegādē. To darījis /pers. K/ *(lietas 3.sējuma 93.lapa)*.

/pers. J/ dienestam norāda, ka transportējis transportlīdzekli no Igaunijas uz Latviju 2015.gada 29.aprīlī *(lietas 2.sējuma 49.lapa),* lai gan jau 2015.gada 24.aprīlī transportlīdzeklis reģistrēts uz SIA /Nosaukums D/ vārda.

OÜ /Nosaukums B/ samaksu par transportlīdzekli pieteicējai veic tikai 2015.gada 6.maijā pēc tam, kad 2015.gada 5.maijā saņēmusi samaksu par transportlīdzekli no SIA /Nosaukums D/.

Igaunijas nodokļu administrācija dienestam sniegusi informāciju, ka OÜ /Nosaukums B/ 2015.gada aprīlī deklarēja preču iegādes 59 494 *euro* kopsummā, bet Igaunijas nodokļu administrācija nevar apstiprināt, ka šī summa ietver darījumus ar pieteicēju. OÜ /Nosaukums B/ 2015.gada aprīlī deklarējusi realizāciju SIA /Nosaukums D/. OÜ /Nosaukums B/ Igaunijas nodokļu administrācijai nav sasniedzama. Pēc pastnieka norādītā šis

uzņēmums nav atrasts norādītajā adresē (*/adrese/)*, īpašumā nav konstatēta personas saimnieciskā darbība *(lietas 2.sējuma 58., 59.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pamatotu pārsūdzētajā lēmumā secināto, ka strīda darījumā iesaistītās personas, apzinoties transportlīdzekļa reģistrācijas formālo raksturu, noformēja dokumentus par tā iegādi un piegādi, lai iegūtu fiktīva darījuma noslēgšanas iespēju un gūtu fiskālu labumu. Līdz ar to dienests pamatoti pieteicējas 2015.gada aprīlī deklarētajai transportlīdzekļa piegādei OÜ /Nosaukums B/ (darījuma vērtība 35 000 euro) saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" 2.pantu, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 51.panta pirmo daļu piemēroja šī likuma 41.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto PVN standartlikmi 21 %, palielinot pieteicējas deklarēto aprēķināto PVN par 7350 *euro* (35 000 *euro* x 21 *%)*.

Attiecībā uz soda naudas un kavējuma naudas aprēķinu tiesa kļūdas nekonstatē, uz tādām nav norādījusi arī pieteicēja.

[11] Attiecībā uz puspiekabes piegādi Lietuvā reģistrētam uzņēmumam UAB /Nosaukums C/ tiesa konstatē turpmāk minēto.

2016.gada 22.februārī pieteicēja izrakstījusi rēķinu Nr.RZT 147-16 par puspiekabes piegādi Lietuvā reģistrētam uzņēmumam UAB /Nosaukums C/ par 19 500 *euro*, piemērojot PVN 0 procentu likmi, preču izsniegšanas vieta norādīta /adrese/, rēķinu pieteicējas vārdā 2016.gada 22.februārī parakstījis /pers. D/, UAB /Nosaukums C/ vārdā 2016.gada 1.martā /pers. A0/ *(lietas 2.sējuma 234.lapa)*.

Minēto puspiekabi pieteicēja iegādājusies no OU „/Nosaukums V/" *(lietas 3.sējuma 3.-11.lapa)*.

/pers. D/ 2017.gada 5.janvārī dienestam paskaidrojis, ka OU „/Nosaukums V/", no kā iegādāta puspiekabe, ir oficiālais Kaessbohrer rūpnīcas pārstāvis Latvijā un Igaunijā, tas ir oficiāli pieejams Kaessbohrer mājas lapā *www.kaessbohrer.com*. Tās pārstāvi /pers. AB/ pazīst personīgi. Puspiekabe iegādāta pilnīgi jauna, bez pirmreizējās reģistrācijas. Jaunas tehnikas iegādei nav nepieciešams veikt apskati pirms iegādes. Pieteicēja noslēdza līgumu par divu puspiekabju iegādi no OU „/Nosaukums V/", tās tika saņemtas /adrese/, tur arī tika uzglabātas līdz pārdošanai. Iegādājoties puspiekabes, vēl nebija zināms pircējs, tāpēc tās tika pārdotas tikai pēc trīs mēnešiem no iegādes.

Pieteicēja neveica puspiekabes reģistrāciju CSDD, jo tas palielina izmaksas; puspiekabes tika iegādātas gada beigās bez reģistrācijas, tāpēc pirmā reģistrācija, mainoties gadam, ir ļoti svarīga, jo jau nākamajā gadā puspiekabe skaitās iepriekšējā gada; jaunas tehnikas tirdzniecībā tehnika netiek reģistrēta uz katra pircēja.

Pircējs UAB /Nosaukums C/ pats atrada pieteicējas piedāvājumu internetā, kas bija izvietots tādās mājas lapās kā www.latauto.lv, www.ss.lv, www.mobile.de. Pieteicēja saņēma zvanu no Lietuvas, telefoniski izskaidroja puspiekabes specifikāciju un vienojušies par cenu. Lietuvas kompānijas pārstāvis ieradies /adrese/, lai klātienē apskatītos puspiekabi. Viss atbildis solītajam. Izrakstīts rēķins par 19 500 *euro*. Pēc samaksas saņemšanas pieteicēja puspiekabi nodeva UAB /Nosaukums C/. Samaksa pilnā apmērā veikta ar bankas pārskaitījumu *(lietas 2.sējuma 233.lapa)*.

Lietā iesniegta starptautiskā transporta pavadzīme CMR, ka puspiekabi no Rīgas uz Viļņu transportējusi SIA „/Nosaukums T/", 2016.gada 29.februārī saņemot /adrese/, un 2016.gada 1.martā nododot UAB /Nosaukums C/, ko ar parakstu apstiprinājis /pers. A0/ *(lietas 2.sējuma 235.lapa)*.

Tā kā puspiekabes pirmreizējā reģistrācija jau 2016.gada 3.martā notikusi uz SIA /Nosaukums N/ vārda Latvijā *(lietas 1.sējuma 241.-243.lapa)*, 2016.gada 4.martā uz SIA „/Nosaukums M/" vārda, 2016.gada 8.martā SIA „/nosauk. AE/" īpašumā un SIA /Nosaukums L/ turējumā *(lietas 1.sējuma 242.-243.lapa)*, dienesta ieskatā ir notikusi mākslīga darījumu noformēšana, kurā iesaistīta arī pieteicēja.

[12] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesai nerodas šaubas, ka puspiekabe no /adrese/, ir piegādāta Lietuvas uzņēmumam UAB /Nosaukums C/.

Minēto apliecina starptautiskā transporta pavadzīme CMR *(lietas 2.sējuma 235.lapa),* SIA „/Nosaukums T/" paskaidrojums, ka 2016.gada 1.martā ir veikta puspiekabes transportēšana atbilstoši CMR norādītajām adresēm. Puspiekabe vesta tikai vienā virzienā, jo tālāk bija paredzēta cita krava *(lietas 1.sējuma 250.lapa)*. Iesniegta SIA „/Nosaukums T/" 2016.gada 1.martā izrakstīta Kravas automobiļa ceļazīme Nr.1, ka puspiekabes transportēšanu veicis autovadītājs /pers. L/, vilcējs /numurs/ *(lietas 1.sējuma 252.lapa)*.

Puspiekabes transportēšanu no Rīgas uz Viļņu ļoti precīzi, sniedzot liecību, tiesas sēdē aprakstīja SIA „/Nosaukums T/" autovadītājs /pers. L/. Telefoniski iedota adrese, kur jāpaņem krava –/norādes/. Aizbraucis, noracis sniegu, pieāķējis piekabi un aizbraucis. Dokumenti bijuši ielikti instrumentu kastē. Tur parasti liekot dokumentus, ja nav neviena cilvēka uz vietas. Pārbaudījis, ka dokumentos viss atbilst. Tas bijis rīta pusē. Bijis jābrauc uz Viļņu. Robežu šķērsojis Grenctālē. Īsziņā atsūtīta adrese, kur jābrauc Viļņā. Kad piebraucis, konstatējis, ka tur ir dzīvojamās mājas, sapratis, ka nebrauks ar 17 metrus garu piekabi pagalmā iekšā. Piezvanījis un pateicis, kur atrodas. Persona krieviski runājusi. Tad piebraukusi automašīna, izkāpis cilvēks, paskatījies, ka instrumentu kastē ir visi dokumenti, uzlicis zīmogu un parakstījis pavadzīmi.

Liecināja, ka autovadītājs drīkst braukt deviņas stundas, bet deviņās stundās nevar aizbraukt uz Viļņu un atbraukt atpakaļ. Tāpēc pirms Viļņas apstājies un pārnakšņojis. Pirms Viļņas ir stāvvieta, kur var palikt. Tad no rīta navigācijā paskatījies, cik vēl kilometri jābrauc, sazvanījies un braucis. Piekabe tika noāķēta no rīta.

Tālāk bija domāts, ka būs krava, bet kaut kas nav sanācis, tad liecinieks aizbraucis Viļņā savās darīšanās. Tad braucis prom, jo uz plkst.18.00 jau bija jābūt uz prāmja, lai dotos uz Zviedriju. Atpakaļ braucis tikai ar vilcēju *(lietas 3.sējuma 136.-138.lapa)*.

/pers. L/ liecinātais, ka viņš ar kravu nav braucis iekšā dzīvojamo māju pagalmā, bet puspiekabi nodevis saņēmējam ielas malā, atspēko dienesta pārsūdzētajā lēmumā norādīto par piegādes neiespējamību, jo dokumentos (CMR LV-0689735) norādītā piegādes adrese /adrese/ (UAB /Nosaukums C/ juridiskā adrese), saskaņā ar interneta publisko vietni (Google, Maps) ir daudzdzīvokļu dzīvojamo māju rajonā. Turklāt informāciju par to, ka puspiekabes nodošana pēc /pers. L/ teiktā notikusi ielas malā, SIA „/Nosaukums T/" dienestam jau sniegusi audita laikā *(lietas 2.sējuma 23.lapa)*.

Lietā atrodas fotogrāfija, kas apliecina puspiekabes aprīkojumu ar kasti dokumentiem vai instrumentiem *(lietas 3.sējuma 149.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. D/ paskaidroja, ka puspiekabes kastē ielicis 2016.gada 22.februāra *invoice*, 2016.gada 29.februārī parakstītu puspiekabes pieņemšanas-nodošanas aktu, 2016.gada 29.februārī parakstītu CMR un puspiekabes reģistrācijas dokumentus *(lietas 3.sējuma 138.lapa)*. Kad autovadītājs atbraucis atpakaļ, saņēmis Lietuvas uzņēmuma pārstāvja 2016.gada 1.martā parakstītu pieņemšanas-nodošanas aktu, CMR un *invoice.* Dokumenti ir divos eksemplāros, viens eksemplārs paliek grāmatvedībā otrai pusei *(lietas 3.sējuma 138.lapa).*

Tiesa konstatē, ka lietā atrodas tieši šādi parakstīti dokumenti – /pers. D/ *invoice* parakstījis 2016.gada 22.februārī, pieņemšanas-nodošanas aktu un CMR 2016.gada 29.februārī, UAB /Nosaukums C/ pārstāvis 2016.gada 1.martā *(lietas 1.sējuma 234., 235., 236.lapa)*.

Tiesa arī norāda, ka no pieteicējas nav atkarīgs fakts, ka uz CMR nav norādīts transportlīdzeklis, kurš veicis pārvadājumu. Minētos datus CMR bija jāieraksta pārvadātājam SIA „/Nosaukums T/" un jāparaksta autovadītājam. Transportēšanas pakalpojumu organizēja UAB /Nosaukums C/.

Dienestā saņemtajā Lietuvas nodokļu administrācijas informācijā tiek apliecināts, ka UAB /Nosaukums C/ vadītājs /pers. AH/ *(/pers. AH/)* (amatpersona no 2014.gada 17.oktobra) Lietuvas nodokļu administrācijai paskaidrojis, ka darījumu veicis 2016.gada 1.martā, no SIA /Nosaukums A/ iegādājies puspiekabi par 19 500 *euro* un 2016.gada 2.martā pārdevis to SIA /Nosaukums N/ par 20 000 *euro*. Līgums ar SIA "/Nosaukums N/" par strīda puspiekabes piegādi UAB /Nosaukums C/ noformējusi 2016.gada 2.martā (bet naudas līdzekļi no SIA /Nosaukums N/ bankas kontā saņemti jau 1.martā), arī transportlīdzekļa piegādes rēķins (Nr.HOR 014-2016) noformēts 2.martā. Līgumu un rēķinu no UAB /Nosaukums C/ puses parakstīja šī uzņēmuma amatpersona /pers. AH/ *(/pers. AH/)* un no SIA „/Nosaukums N/" puses šī uzņēmumam amatpersona /pers. AK/ *(/pers. AK/)*. Naudas līdzekļus 2016.gada 1.martā vispirms SIA /Nosaukums N/ pārskaitīja Lietuvas uzņēmumam un pēc tam Lietuvas uzņēmums – pieteicējai *(lietas*

2.sējuma 27., 29.lapa).

[13] Kā izriet no lietas materiāliem, šaubas par pieteicējas deklarēto darījumu ar UAB /Nosaukums C/ dienestam raisījis Lietuvas nodokļu administrācijas informācijā tālāk norādītais, ka pārbaudes laikā UAB /Nosaukums C/ nesniedza Lietuvas nodokļu administrācijai preces transportēšanas (no Latvijas uz Lietuvu un no Lietuvas uz Latviju) dokumentus, līdz ar to nesniedzot pierādījumus par šīs puspiekabes reālu iegādāšanos citā ES dalībvalstī un ievešanu Lietuvā, kā arī tās izvešanu no Lietuvas, lai realizētu citā ES dalībvalstī.

Lietuvas nodokļu administrācija pieņem, ka puspiekabe, iespējams, netika izvesta ārpus Latvijas. Turklāt Lietuvas nodokļu administrācijas veiktās pārbaudes laikā (2016.gada 13.oktobrī) UAB /Nosaukums C/ iesniedza labotu 2016.gada marta PVN deklarāciju, kurā strīda piekabes iegādes un piegādes darījumus deklarēja kā veiktus ārpus Lietuvas teritorijas *(lietas 2.sējuma 27., 29.lapa)*.

Dienests pārsūdzētajā lēmumā norāda, ka Lietuvas nodokļu administrācijai ir aizdomas par UAB /Nosaukums C/ izmantošanu ķēdes darījumiem, lai citu ES dalībvalstu PVN maksātāji izvairītos no nodokļu samaksas *(lietas 1.sējuma 51.lapa)*.

Ja UAB /Nosaukums C/ tiek minēts kā krāpniecisku ķēdes darījumu loceklis, tad loģiski, ka attiecīgo preču piegādātāji UAB /Nosaukums C/ (izskatāmajā lietā – pieteicēja) arī rada aizdomu ēnu.

Taču Lietuvas nodokļu administrācija arī norāda uz aizdomām tieši par krāpnieciskiem darījumiem starp UAB /Nosaukums C/ un SIA /Nosaukums N/ *(lietas 2.sējuma 27., 29.lapa).*

Pat neskatoties uz dienesta ārkārtīgi slikti veikto Lietuvas nodokļu administrācijas sniegtās informācijas tulkojuma kvalitāti, tulkojumā ir salasāms SIA /Nosaukums N/ vārds, tas norādīts arī lietuviešu un angļu valodā.

SIA /Nosaukums N/ dienestam ir norādījis, ka UAB /Nosaukums C/ ir bijis zināms jau pirms puspiekabes darījuma. Arī tālākais puspiekabes pircējs SIA „/Nosaukums M/" SIA /Nosaukums N/ ir zināms *(lietas 2.sējuma 43.lapa)*.

No minētā iriet, ka tieši SIA /Nosaukums N/ ir ķēdes darījumu organizētājs, iesaistot Lietuvas uzņēmumu UAB /Nosaukums C/. To apliecina arī /pers. D/ paskaidrojums, ka tieši UAB /Nosaukums C/ ir uzmeklējusi pieteicēju, izrādot interesi iegādāties puspiekabi *(lietas 2.sējuma 233.lapa)* un SIA /Nosaukums N/ 2016.gada 1.martā veiktais naudas pārskaitījums UAB /Nosaukums C/, lai UAB /Nosaukums C/ varētu norēķināties ar pieteicēju. Dienests ir konstatējis, ka SIA "/Nosaukums A/" norēķinu kontā (AS "SEB") 2016.gada 1.martā UAB /Nosaukums C/ ieskaitījusi 19 500 *euro* saskaņā ar rēķinu Nr.RZT 147-16.

SIA /Nosaukums N/ amatpersona /pers. AK/ tiesas sēdē saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 164.panta 4.punktu atteicās liecināt, jo liecības var vērsties pret pašu šo personu saistībā ar ierosināto kriminālprocesu *(lietas 3.sējuma 89., 90.lapa)*.

Tiesa lietā neatrod pierādījumus tam, ka pieteicēja kaut kādā veidā būtu saistīta ar SIA /Nosaukums N/ un tās veiktajām apšaubītajām darbībām, kā arī ar tālākajām puspiekabes pārdošanām īsā laika periodā.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai bija tiesības atbilstoši 2016.gada 22.februāra rēķinam Nr.RZT 147-16 deklarēt puspiekabes piegādi Lietuvā reģistrētam uzņēmumam UAB /Nosaukums C/ par 19 500 *euro*, piemērojot PVN 0 procentu likmi. Lietā nav konstatējams, ka pieteicēja zināja, vai tai vajadzēja zināt, ka tā piedalās krāpšanā nodokļu jomā. Līdz ar to pārsūdzētais lēmums daļā attiecībā uz pieteicējas darījumu ar UAB /Nosaukums C/ un saistībā ar to 2016.gada februārī piemēroto PVN standartlikmi 21 %, palielinot pieteicējas deklarēto aprēķināto PVN par 4095 EUR (19 500 EUR x 21 %), kā arī saistībā ar to aprēķināto soda naudu un kavējuma naudu, atzīstams par prettiesisku un atceļamu.

[15] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikumu pilnībā vai daļēji apmierina, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Tiesa konstatē, ka pieteicēja ir samaksājusi valsts nodevu 30 *euro (lietas 1.sējuma 21.lapa)*.

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktam valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc pieteicēja iesnieguma saņemšanas iestādē no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251. un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikumu daļā.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2017.gada 3.maija lēmumu Nr.30.1-22.7/2537 daļā, kas attiecas uz pieteicējas 2016.gada februārī deklarēto darījumu ar UAB /Nosaukums C/ un saistībā ar to veikto nodokļu maksājumu uzrēķinu.

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikumu pārējā daļā.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese /adrese/, samaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese R.Migla